

[Aase Olesen]

til forsørgere, som er pensionister, uden indtægtsregulering.

Der vil altså komme en yderligere lovgivning på dette område, som vil betyde en stor forenkling og lettelse for socialforvaltningerne.

Endelig bør det også her ved førstebehandling af skattereformen siges, at vi med denne skattereform siger farvel til det gamle noksom berømte socialindkomstbegreb, og at vi selvfølgelig må have et nyt indtægtsbegreb at udmåle sociale ydelser efter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene under punkterne 24-30 henvises til skatte- og afgiftsudvalget, og at lovforslaget under punkt 31 henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:**Formanden:**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Fra medlem af folketinget *Ove Jensen*, der har orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 14. december atter kan give møde i tinget. Stedfortræderens, *Blæshjergs*, hverv som midlertidigt medlem af folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

I skrivelse af d.d. meddeler socialministeren, at hun ønsker skriftlig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af bistandsloven. (Ændring af kontanthjælpsregler m.v.). (Lovforslag nr. L 116).

Erhvervsudvalget har afgivet:

Beretning angående forskellige forhold vedrørende statsanstalten for livsforsikring.

Eksemplarer vil blive omdelt.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Markedsudvalget (13/12 85):

Udtræder: Leif Hermann (SF)

Ny stedf.: Thoft (SF)

Udtræder: Arne Jensen (S)

Nyt medl.: Ole Espersen (S)

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af bistandsloven. (Ændring af kontanthjælpsregler m.v.). (Lovforslag nr. L 116).

Forslaget er et resultat af den forsøgsbestemmelse i bistandslovens § 138 a, som folketinget vedtog i december 1982. Efter denne bestemmelse kan socialministeren tillade forsøg med kontanthjælpsreglerne i lovens § 37.

14 kommuner spredt ud over landet fik for perioden 1. oktober 1984-1. oktober 1985 tilladelse til at beregne hjælpen efter en model med faste ydelser. Det drejer sig om en af de modeller, der er omtalt i bemærkningerne om forsøgsbestemmelsen i ændringsforslaget fra efteråret 1982, og som er skitseret af kontanthjælpsudvalget under socialministeriet, hvor bl.a. de kommunale organisationer har været repræsenteret.

Forsøgsmodellen består af 3 elementer:

en *grundydelse*, der er bestemt til at dække mad, tøj og faste udgifter bortset fra boligudgifter,

et *boligtillæg*, der skal dække alle udgifter vedrørende boligen »efter regning«,

et *børnetillæg* til hvert barn under 18 år svarende til summen af faderens og moderens normalbidrag, for det første barn i hjemmet forhøjet til $\frac{1}{2}$ af dette beløb.

Den samlede hjælp må dog ikke overstige det hidtidige levestandardniveau.

Modellen indebærer den store fordel, at hjælpen kan beregnes uden gennemgang af ansøgerens faste udgifter og udøvelse af skøn over deres rimelighed. Det er alene boligtillægget, der - naturligt nok - må udregnes, så det dækker den enkelte ansøgers faktiske udgifter til dette formål.

[Socialministeren]

Herudover sker der efter modellen en betydelig forhøjelse af børnetillægget, der efter den gældende § 37 kun svarer til faderens normalbidrag. Dermed betyder modellen en omlægning af kontanthjælpen til fordel for børnefamilierne, herunder de enlige forsørgere.

Allerede inden forsøget gik i gang, var der hos kommunerne en meget positiv holdning over for ideen om at lade nye regler afprøve i praksis, inden de blev gennemført i lovsform. Og undervejs har jeg fået meldinger, der tydede på, at der stadig var overvejende tilfredshed med forsøget.

Dette har også givet sig udslag i, at samtlige 14 forsøgskommuner efter ansøgning har fået lov til at fortsætte med forsøgsmodellen til udgangen af 1986.

Der blev forud for forsøgets start nedsat en følgegruppe, som skulle forestå vurderingen af forsøget. I følgegruppens arbejde har bl.a. repræsentanter for forsøgskommunerne deltaget, og socialforskningsinstituttet og amtskommunernes og kommunernes forskningsinstitut har stået for en væsentlig del af vurderingen.

Rapporten fra følgegruppen, der netop er offentliggjort, giver klart udtryk for, at der er store fordele ved anvendelse af faste regler. Det fremhæves særligt, at de forenklede beregningsregler har medført, at forsøgskommunerne har fået frigjort administrative ressourcer, der bl.a. anvendes til forbedring af rådgivning og vejledning eller til iværksættelse af anden forebyggende virksomhed.

I rapporten peges der samtidig på problemer, der kan opstå også efter forsøgsmodellen. Som det væsentligste problem nævnes, at fastsættelsen af hidtidigt levestandard fortsat giver anledning til vanskeligheder.

Dette er der rettet op på i det foreliggende lovforslag, der indeholder forslag til en yderligere forenkling af begrebet hidtidigt levestandard.

Følgegruppen har endvidere peget på, at der er særlige problemer i revalideringssager. For at tilskynde personer til revalidering og sikre, at revalideringsmæssige hensyn tilgodeses i tilstrækkeligt omfang, vil hjælpen efter § 42 derfor efter lovforslaget altid blive ydet som grundydelse, boligtillæg og børnetillæg.

Jeg finder det vigtigt, at netop denne personkreds, som også kan omfatte enlige forsørgere, får en bestemt fast ydelse, der sikrer

dem en rimelig økonomisk hjælp til gennemførelse af en revalidering.

Samtidig sker der en yderligere forenkling af reglerne, når der i disse tilfælde helt kan bortses fra begrebet det hidtidige levestandard.

Jeg har med glæde noteret mig oplysningerne i rapporten om, at de administrativt enklere regler stort set har virket tilfredsstillende. Dette harmonerer med regeringens almindelige bestræbelser for gennemførelse af regelforenkling.

Jeg finder det hensigtsmæssigt, at folkettingen hurtigt får taget hul på forhandlingerne om indførelse af faste takster for kontanthjælp. Regler om faste ydelser har den værdi, at det bliver mere klart, hvad ansøgeren er berettiget til at få i hjælp – netop uden at skulle forelægge alle enkeltheder i sin økonomi. På denne måde skabes et bedre grundlag for at bevare værdigheden og selvrespekten under økonomiske vanskeligheder.

Forslaget indeholder herudover en række forslag til mindre ændringer af bistandsloven, hvoraf de fleste er foreslået af kontanthjælpsudvalget. Jeg kan her nævne afskaffelse af begrebet varig hjælp, der er blevet praktisk talt overflødig efter de nuværende regler om førtidspension og 9 måneders regler for kontanthjælpen.

Lovforslaget vil samtidig med fremsættelsen blive sendt til udtalelse hos de berørte myndigheder og organisationer.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 14. januar 1986 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

[Formanden]

Og så vil jeg gerne ønske alle, der holdt ud sammen med os, og alle medarbejdere i huset en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Mødet hævet kl. 16.07
